

[Karl Olsen.]

har måttet gøre indrømmelser til oppositionen, indrømmelser, der må beklages som skridt til siden fra det, som vi fra konservativ side måtte anse for rigtigst i situationen.

Jeg fremholdt i min ordførertale for 14 dage siden, at regeringen og dens partier klart erkender den parlamentariske stilling i denne sal: regeringen som en mindretals-regering, der må tage de kår, som følger deraf. Regeringen har på en række områder måttet betale for den opnåede tilslutning i form af visse indrømmelser. Den har således måttet betale for den opnåede tilslutning til gennemførelsen af forbrugsafgifterne med indrømmelser, der, hvor ønskelige de også for os måtte være, dog betyder et stort ukompenseret provenutab. Den har måttet se sit forslag om tilskud til rugbrød og mælk blive belastet med væsentlige millionbeløb. Man tør vel sige, at beskeden tilbageholdenhed ikke har præget oppositionen under disse økonomiske forhandlinger.

På et enkelt område er det lykkedes at føre forslagene igennem i den skikkelse, hvori de var fremsat. Jeg tænker på Marshall-lånene, på hvilket område jeg under forhandlingerne for 14 dage siden pegede på; at efter vor opfattelse lå de fremsatte forslag i overkanten af det økonomisk forsvarlige, og vi hilser med tilfredshed, at de er blevet holdt indenfor den givne ramme.

Oppositionen har ved sin handle måde i nogen grad svækket regeringens inflationsbekæmpende og forbrugsbegrænsende politik. Den har herved påtaget sig et medansvar for de gennemførte foranstaltninger og er blevet forpligtet til i en given situation, hvis i sommerens løb valutabalancen skulle komme i fare, at hjælpe regeringen med at gennemføre de nødvendige foranstaltninger. Det er jo givet, at de indrømmelser, der er blevet regeringen afpresset, i en række tilfælde kan have en udvidelse af forbruget til følge, hvilket vil øve et pres på betalingsbalancen.

Man har under de førte forhandlinger haft en fornemmelse af, at oppositionen havde den opfattelse, at der var en velfyldt statskasse at tage af, og at man kunne lade pengene gå ud uden smålig hensyntagen til inflationsfare og betalingsbalance. Man glemmer, at staten i dette finansår har så store udbetalingsforpligtelser, at det i løbet af året vil være nødvendigt at låne ca. 1 milliard kr. Man glemmer, at det vil sige, at den danske stat, udover hvad skatter og afgifter m. m. giver, daglig må låne ca. 2½ mill. kr., for at der skal være penge til at betale, hvad staten er bundet til at betale.

Vi har fra konservativ side under de førte forhandlinger ønsket stærkest muligt at støtte den højtærede finansminister i at fastholde regeringens økonomiske linie. Der er som nævnt under diskussionen i udvalgværelserne røget en vimpel hist og her, og det har i enkelte tilfælde været nødvendigt at kaste tungt gods overbord, men nu er vi altså igennem, og vi har lov til at sige, at den kurs, der var sat af regeringen og dens partier, er blevet fastholdt.

Det er med beklagelse, vi fra konservativ side har måttet konstatere, at der ikke for tiden er parlamentarisk mulighed for at gennemføre det fremsatte toldlovsforslag. Jeg beklager den holdning, som socialdemokratiet har valgt at indtage i denne sag. Forslaget henvises nu efter forhandlingerne i udvalget til drøftelse i en parlamentarisk kommission, som den højtærede finansminister har erklæret at ville nedsætte. Det er vor håb, at denne kommissions arbejde må blive kortvarig, således at rigsdagen ved den nyesamlings begyndelse kan blive stillet overfor et grundigt gennearbejdet toldlovsforslag som resultat af kommissionens virksomhed. Jeg har ved tidligere lejlighed peget på, at tolden ved den nu gennemførte liberalisering får sin gamle position tilbage, at det forelagte toldlovsforslag er et moderat forslag, en indsats for i nogen grad at sikre dansk industri et hjemmemarked som ståsted i konkurrencen på verdensmarkedet. Det har fremkaldt stor skuffelse i de interesserede kredse, ikke mindst blandt funktionærer og arbejdere i tekstilindustrien, at socialdemokratiet har meldt pas i denne sag. Jeg vil imidlertid ikke opgve håbet om, at socialdemokratiet i sommerens løb vil nå til en bedre erkendelse.

Det vil være rimeligt nu ved afslutningen af rigsdagens arbejde at gøre de resultater op, som regeringen og dens partier har nået.

Med hensyn til det, jeg gentagne gange har nævnt som hovedmålene for regeringens økonomiske politik: inflationsbekæmpelse og sikring af valutabalancen, kan regeringen, således som stillingen er i dag, pege på store og gode resultater. Hvis de ydre forhold ikke afgørende ændres og vi viser tilbageholdenhed på de områder, vi selv har magten over, har man lov til for disse forholds vedkommende at regne med en stadig og støt forbedring.

Et tredje hovedpunkt i regeringens økonomiske politik var gennemførelse af liberaliseringen, og også på dette område er et betydeligt resultat opnået med de 75 pct.s liberalisering. Det endelige mål for en borgerlig regering må selvfølgelig være den fuld-